

[Socialministeren]

der; man er endnu på budgetstadiet rundt om i kommunerne, så vi kan jo ikke sige, at de ikke vil bruge pengene rigtigt.

Bente Juncker (CD):

Jeg bliver altså nødt til at sige: Det er muligt, at regeringen endnu et år vil være til grin for de 280 mio. kr., men jeg ønsker ikke, at Folketinget bliver til grin. Det er os, der har bevilget pengene, det er os, borgerne klager til.

Man kan diskutere, om de undersøgelser, der hidtil har fundet sted, har været gode nok, men det må da anfægte en minister, når borgmestre og rådmænd i dagspressen siger: Vi bruger ikke pengene til ældreområdet, de går bare ned i kassen. Det må da anfægte en minister, der har stemt for en dagsorden på flere punkter her i Folketinget.

Den dagsorden skal Folketinget leve op til, regeringen skal leve op til den, og det kommer kommunerne altså også til på ældreområdet. Så må vi gøre det med det onde, og jeg vil gerne spørge ministeren: Ønsker ministeren, at vi går ind og redegør mere detaljeret for de 280 mio. kr. for 1993. For så tror jeg, der er et flertal, der er parat til det.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jamen der er jo ikke tale om at være til grin. Vi har givet 280 mio. kr. sidste år, da der var en kommuneaftale. KL har dokumenteret over for os i det brev, de har sendt, at efter budgettallene for kommunerne sker der en udvidelse på ældreområdet. Vi står midt i året 1992, og de er midt i at bruge disse penge, så der er ikke tale om at være til grin.

Denne debat er rejst ud fra en undersøgelse, om hvilken selv de, der har lavet den, siger, at den måske ikke er så fin i kanten, som den skulle have været – måske brugte de et andet ordvalg. Derfor mener jeg bestemt ikke, at vi herinde på nogen måder er til grin på det område. Vi har jo nemlig i forhold til den dagsorden, vi vedtog i Folketinget i april 1991, overholdt, at der blev givet ekstra til kommunerne, men det må være kommunerne selv, der fordele, også fordi der er forskellige hastigheder i kommunerne for omstilling af ældreområdet, som det også er blevet sagt her tidligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 910

4) Til *socialministeren* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der oprettes et uvildigt ankenævn på ældre- og handicappområdet?«

Skriftlig begrundelse

Folketinget vedtog den 25. april 1991 enstemmigt en dagsorden. I denne dagsorden står, at ministeren skal overveje at indføre et ankenævn på ældreområdet. Nu er der gået 14 måneder, uden at der er taget nogen initiativer til at opfylde dagsordenen. Det forekommer aldeles urimeligt, at gamle og handicappede skal finde sig i kommunernes manglende prioritering på ældreområdet, også selv om kommunerne ikke lever op til kravene i bistandsloven. Lejere kan anke huslejens størrelse, forbrugere kan gå til forskellige klagenævne, såfremt de føler sig uretfærdigt behandlet, aftaleparterne kan gå til domstolene, men gamle og handicappede har ingen mulighed for at få en kommunal afgørelse prøvet af en uvildig instans. Det betyder, at kommunerne i realiteten kan skalte og valte med disse svage personer, som de har lyst til. Det er i strid med den normale retsbeskyttelse af de svage her i samfundet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu har vi jo været igennem noget af en seance. Dagsordenen blev vedtaget enstemmigt her i huset, også med ministerens stemme, for 14 måneder siden. Den indeholdt 6 punkter, og jeg kan konstatere, at ingen af de 6 punkter er opfyldt 14 måneder efter. Det var oven i købet sådan, at Folketinget sendte en check med dagsordenen på 280 mio. kr., men ved hjælp af en klodset aftale mellem regeringen og kommunerne har ministeren nu den opfattelse, at når man priser det kommunale selvstyre, så skal kommunerne selv have lov at bestemme, og det betyder i realiteten, at kommuner, som har ondt i sinde, kan bruge pengene i strid med aftalen.

Vi kan altså ikke få afkræftet, at det forholder sig sådan. Så er det sidste spørgsmål: Vil ministeren så opfylde det ene lille punkt i dagsordenen om at give de ældre en ankemu-